# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v rozšířeném senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Elišky Cihlářové, JUDr. Bohuslava Hnízdila, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Václava Novotného, JUDr. Petra Příhody a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobce T. I. C. C. R., a. s.,** zastoupeného advokátem Mgr. Zbyškem Jarošem, Zelený pruh 95/97, 140 00 Praha 4, proti **žalovanému Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, 772 00 Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 2. 2003, čj. 30 Ca 232/2002 – 21,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Dne 7. 4. 2003 podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 2. 2003, čj. 30 Ca 232/2002-21, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Okresního úřadu v Prostějově ze dne 16. 5. 2002, čj. RR 183/2002 Ti, pro nepřípustnost spočívající v tom, že napadené rozhodnutí správního orgánu bylo rozhodnutím v soukromoprávní věci. Stěžovatel zejména namítal, že soud nesprávně posoudil právní povahu institutu vyvlastnění – zřízení věcného břemene podle § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů (dále jen „telekomunikační zákon“). Vyvlastnění je podle něho sice zásahem do vlastnického práva, avšak je prováděno orgánem veřejné moci a ve veřejném zájmu. Jde tedy o zásah veřejnoprávní a soud měl podle názoru stěžovatele jeho žalobu projednat věcně. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil uvedené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ke kasační stížnosti označil postup soudu za odpovídající zákonu a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel podal u Krajského soudu v Brně dne 24. 7. 2002 žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí Okresního úřadu v Prostějově, kterou se domáhal zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci tomuto úřadu k dalšímu řízení. K žalobě stěžovatel připojil plnou moc, kterou zmocnil advokáta Mgr. Zbyška Jaroše, aby ho v daném řízení zastupoval. Z obsahu předložené plné moci vyplývá, že platila do 31. 12. 2002. V soudním spisu je dále založena plná moc ze dne 3. 6. 2002, kterou advokát Mgr. Zbyšek Jaroš zmocnil advokátku JUDr. Pavlínu Fojtíkovou, Ph.D., aby jako jeho zástupce v souladu s plnou mocí udělenou mu stěžovatelem zastupovala stěžovatele v rozsahu jeho zmocnění. Krajský soud v Brně, bez ohledu na skutečnost, že plná moc

udělená advokátovi Mgr. Zbyšku Jarošovi platila pouze do 31. 12. 2002, doručil napadené usnesení advokátce JUDr. Pavlíně Fojtíkové, Ph.D., která je převzala dne 3. 3. 2003.

Dodatečně byla předložena plná moc ze dne 28. 1. 2003, kterou stěžovatel zmocnil Mgr. Zbyška Jaroše, aby jej zastupoval v soudních řízeních týkajících se přezkumu rozhodnutí orgánů státní správy o zřízení věcného břemene k pozemkům. Tato plná moc je časově omezena do 31. 12. 2003.

Kasačními stížnostmi napadl stěžovatel i další rozhodnutí Krajského soudu v Brně, jimiž byly odmítnuty z týchž důvodů žaloby stěžovatele směřující proti rozhodnutím správních orgánů o zřízení věcného břemene k pozemkům. I v některých z těchto dalších věcí Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že stěžovatel zmocnil ke svému zastupování advokáta Mgr. Zbyška Jaroše (plnou mocí časově omezenou do 31. 12. 2002), tento advokát pak plnou mocí jako svého zástupce k zastupování stěžovatele zmocnil advokátku JUDr. Pavlínu Fojtíkovou, Ph.D.; kasačními stížnostmi napadená rozhodnutí krajský soud doručil advokátce JUDr. Pavlíně Fojtíkové, Ph. D..

Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích v těchto dalších věcech (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2003, čj. 7 As 8/2003 – 48, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, čj. 7 As 10/2003) vyslovil právní názor, že pokud krajský soud za takto zjištěného stavu věci doručil napadené rozhodnutí JUDr. Pavlíně Fojtíkové, Ph.D., která nebyla zástupkyní žalobce v dané věci, jde o neúčinné doručení, a proto takové doručení nemůže mít žádné právní účinky, neboť je v rozporu s § 42 odst. 2 věta první s. ř. s. V případě takto nesprávně doručeného rozhodnutí účastníku vůbec nepočne běžet lhůta k podání kasační stížnosti, neboť běh této lhůty je spojen jedině s řádným doručením. V dané věci je proto nutno považovat stěžovatelovu kasační stížnost za předčasně podanou, neboť podle § 102 s. ř. s. kasační stížnost je opravným prostředkem, kterým lze napadnout pouze pravomocné rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Tato zákonem stanovená podmínka požadující nabytí právní moci napadeného rozhodnutí však splněna nebyla. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnosti odmítl pro předčasnost.

Tříčlenný senát Nejvyššího správního soudu, který měl podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu o předmětné věci jednat a rozhodnout, dospěl při svém rozhodování v právní otázce účinku doručení kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu místo advokátovi, kterého si účastník v řízení zvolil svým zástupcem, advokátovi, který tohoto advokáta zastupuje, na právní moc rozhodnutí krajského soudu a možnost brojit proti takovému rozhodnutí kasační stížností k právnímu názoru odlišnému od právního názoru vyjádřeného Nejvyšším správním soudem ve shora uvedených rozhodnutích a usnesením ze dne 23. 10. 2003, čj. 1 As 4/2003 – 46, věc podle § 17 odst. 1 s. ř. s. postoupil k rozhodnutí rozšířenému senátu.

Rozšířený senát se ve sporné právní otázce ztotožnil s právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve výše uvedených rozhodnutích. Ve shodě s tímto právním názorem k věci uvádí:

Kasační stížnost lze podle § 102 s. ř. s. podat proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví; podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, které stěžovatel napadá. Usnesením napadeným kasační stížností se končilo řízení; v souladu s § 55 odst. 3 s. ř. s. proto muselo

být doručeno účastníkům řízení a pouze v důsledku doručení účastníkům řízení mohlo nabýt právní moci (§ 55 odst. 5 a § 54 odst. 5 s. ř. s.). Účastníky soudního řízení ve věci byl jednak stěžovatel a jednak žalovaný jakožto právní nástupce orgánu, který vydal přezkoumávané rozhodnutí. Ze soudního spisu vyplývá, že krajský soud doručil usnesení žalovanému a advokátce JUDr. Pavlíně Fojtíkové, Ph.D.

Podle § 35 odst. 6 s. ř. s. může mít účastník řízení v téže věci jen jednoho zástupce: za toho je třeba považovat advokáta, kterého si žalobce pro zastupování zvolil a kterému udělil plnou moc. V daném případě byl takovým zástupcem Mgr. Zbyšek Jaroš. Ten využil při vystavování plné moci ze dne 3. 6. 2002 svého oprávnění, plynoucího z ustanovení § 26 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., dát se zastoupit jiným advokátem (tzv. substitutem). JUDr. Pavlína Fojtíková, Ph.D., se tak stala zástupcem Mgr. Zbyška Jaroše; nestala se však zástupcem žalobce, kterým byl i nadále pouze Mgr. Zbyšek Jaroš jako žalobcem zvolený advokát. Zmocnění JUDr. Pavlíny Fojtíkové, Ph.D., zastupovat v řízení Mgr. Zbyška Jaroše navíc zaniklo k témuž dni jako plná moc vystavená žalobcem Mgr. Zbyšku Jarošovi dne 15. 5. 2002, tj. k 31. 12. 2002; i kdyby substituční plná moc JUDr. Pavlíny Fojtíkové, Ph.D., byla ke dni doručení napadeného usnesení platná, k doručení s účinky pro žalobce by nedošlo. Má-li účastník řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci (§ 42 odst. 2 s. ř. s.): takové doručování má tytéž právní účinky, jako kdyby bylo doručováno přímo účastníku. Doručování substitutovi naproti tomu nevyvolává právní účinky, které zákon spojuje s doručováním účastníkům řízení či jejich zástupcům. Usnesení krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se končí řízení a jež bylo doručeno pouze substitutovi zvolenému zástupcem účastníka řízení, nemůže nabýt právní moci, a nelze tedy proti němu brojit kasační stížností. Bylo-li tedy usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby doručeno JUDr. Pavlíně Fojtíkové, Ph.D., dne 3. 3. 2003, nelze je považovat ve vztahu ke stěžovateli za doručené.

Kasační stížnost podaná před doručením rozhodnutí stěžovateli je podána předčasně a Nejvyšší správní soud takovou stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. 11. 2003

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu